

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-07-000 152
Бања Лука, 18.07.2007. године

Врховни суд Републике Српске, у Посебном вијећу за организовани и најтеже облике привредног криминала које чине судије мр Велько Икановић, као предсједник вијећа, Слободан Милашиновић и Биљана Томић, као чланови вијећа, уз учешће Сандре Ђукић, као записничара, у кривичном предмету против осумњиченог Б.В. због кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 3. и 4. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби Окружног тужилаштва Бања Лука, Посебног тужилаштва за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала – Специјално тужилаштво број КТ-15/07 од 16.7.2007. године изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број : 011-0-Кв-07-000 034-п од 12.7.2007. године, у сједници вијећа одржаној дана 18.7.2007. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба Окружног тужилаштва Бања Лука, Посебног тужилаштва за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала – Специјално тужилаштво - изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број : 011-0-Кв-07-000 034-п од 12.7.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број: 011-0-Кв-07-000 034-п од 12.7.2007. године одбијен је, као неоснован, приједлог Специјалног тужилаштва Бања Лука број КТ-15/07 од 10.7.2007. године за продужење притвора осумњиченом Б.В., одређеног рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 011-0-Кшп-07-000 038-п од 14.6.2007. године, због притворских основа из члана 189. став 1. тачка б) Закона о кривичном поступку.

Против овог рјешења жалбу је, благовремено, изјавило Окружно тужилаштво Бања Лука, Посебно тужилаштво за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала – Специјално тужилаштво - не наводећи жалбене основе, а из садржаја жалбе произилази да се рјешење побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи и побијано рјешење преиначи тако што ће се, на приједлог Тужилаштва, продужити притвор према осумњиченом Б.В. или да се побијано рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се жалбом побија, а сходном примјеном члана 312. ЗКП-а, овај суд је одлучио као у изреци рјешења из слиједећих разлога :

Аргументима жалбе није доведена у питање правилност чињеничне основе побијаног рјешења на којој је утемељен закључак о непостојању притворског разлога садржаног у члану 189. став 1 тачка б) ЗКП-а који би оправдавао даље задржавање осумњиченог у притвору, нити валидност датих разлога у образложењу за такав закључак. Дате разлоге у образложењу побијаног рјешења као мјеродавно образложење прихвата овај суд у цјелини.

Наиме, осим образложења у побијаном рјешењу, треба имати у виду да је Специјално тужилаштво под бројем КТ-15/07 дана 18.4.2007. године донијело наредбу о спровођењу истраге против осумњичених В.Б., Б.В. и Б.Г. због основа сумње да су починили кривично дјело злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347. КЗ РС. У наредби за спровођење истраге наводи се да је потребно саслушати свједоке Д.М., Б.Б., купце пословних простора и представника СДС РС и друге, као и извршити потребна финансијска вјештачења. Предложено је одређивање притвора дана 21.4.2007. године да би Окружни суд у Бањој Луци својим рјешењем од 21.4.2007. године свим осумњиченим одредио притвор до 1 (један) мјесец, након чега је по жалби осумњиченог Б.В. дана 25.4.2007. године овом осумњиченом укинута притвор, те му је поново рјешењем истог суда број 011-0-Кпп-07-000 038-п од 14.6.2007. године одређен једномјесечни притвор.

Нови приједлог за продужење притвора против осумњиченог Б.В. Специјално тужилаштво подноси дана 10.7.2007. године, предлажући да се притвор продужи за још 2 (два) мјесеца примјеном члана 192. став 2. ЗКП-а јер и даље егзистира притворски основ из члана 189. став 1. тачка б) ЗКП-а. Образлажући овај приједлог Специјално тужилаштво наводи да је у току досадашње истраге саслушан већи број свједока на које би осумњичени, ако би био пуштен на слободу могао да изврши утицај, као и да слиједи саслушање и других свједока на које осумњичени такође може да врши утицај обзиром да су у познаничким, пријатељским или пословним односима. Уз приједлог за продужење притвора против осумњиченог тужилаштво је приложило само записнике о саслушању свједока Б.Б. и Р.К.

По оцјени првостепеног суда, коју као валидну прихвата и вијеће овог суда, утицај осумњиченог на свједоке остао је у домену апстрактне могућности, што није довољно чак и да су сви свједоци познати и поименично наведени (у приједлогу за продужење притвора се између осталог наводи да је неопходно саслушати у својству свједока неименоване чланове кредитних одбора банака на околност одобравања кредита за куповину спорних пословних објекат), већ се мора утврдити постојање конкретних нарочитих околности које указују да ће осумњичени утицати на те свједоке или су на одређен начин испољили такву намјеру или да таква намјера из околности случаја произилази. Губи се такође из вида да је у току истраге против осумњичених изузета и документација РК Б. коју су осумњичени код себе имали, као и оригинална документација која је изузета од РК Б., која би требала послужити за евентуална вјештачења, а нереално се придаје већи значај изјавама мањег броја свједока који још увијек

нису саслушани. Из достављених исказа свједока Б.Б. и Р.К. не произилази да је осумњичени, у времену док је био на слободи, или на било који начин покушао на њих утицати, а осим тога ови свједоци су већ дали своје исказе пред надлежним органом. Када су у питању свједоци чије саслушање тек треба да се обави Специјално тужилаштво није приложило ни један доказ или чињеницу из које би се могао видјети да је осумњичени утицао или могао утицати на до сада несаслушане свједоке. Осим наведених уз приједлог Специјалног тужиоца за продужење притвора осумњиченом В. нису достављени искази осталих саслушаних свједока па првостепени суд правилно закључује да се не може сматрати да је на њих осумњичени вршио утицај. Тужилаштво не образлаже зашто ти свједоци до сада нису саслушани и губи из вида да је осумњиченом притвор у трајању од један мјесец одређен да би се отклонио његов утицај на те свједоке и да би се ти докази обезбиједили. У таквој ситуацији када у приједлогу за продужење притвора нису предочени објективни разлози због којих нису саслушани ти свједоци, а имајући у виду изјаве осумњиченог, тако и бројност свједока који су до сада саслушани, као и финансијску и другу документацију која је одузета и од стране осумњичених и у РК Б. и ово вијеће сматра да оне околности које се наводе у приједлогу Специјалног тужилаштва нису особите околности које би указивале да би осумњичени пуштањем на слободу утицали на до сада несаслушане свједоке. Исходовање продужења притвора због неефикасности и неажурности у саслушању свједока би било потпуно неприхватљиво и противно разлозима због којих је притвор одређен, те стога сама околност да ти свједоци до сада нису саслушани није довољна да би се притвор осумњиченима по истом основу продужио.

За одређивање, односно продужење притвора по основу члана 189. став 1. тачка б) ЗКП-а није довољно да се истакне само апстрактна могућност утицаја, која постоји у свим стварима у којима треба да се саслушају свједоци, саучесници или прикривачи, већ је потребно да се наведу конкретне особите околности које потврђују постојање ове опасности. Такође није довољно што осумњичени пориче извршење кривичног дјела, па да би с обзиром на то, ако буду пуштен на слободу, могао утицати на свједоке, већ треба да постоје нарочите околности које указују на ту опасност.

Из изнијетих разлога, ријешено је као у изреци, а на основу овлашћења прописаног одредбом члана 328. став 3. Закона о кривичном поступку.

Записничар

Сандра Ђукић

Предсједник вијећа

мр Вељко Икановић

за тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић